

Reklame ²²/₁₁ 57-Rod *led*

SKOVRIDER GAARDEN

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

præsenterer

FARVEFILMEN

Skovridergaarden

Manuskript: Fleming Lyngé – Drejebog: Knud Leif Thomsen

Fotograf: Karl Anderson – Tonemester: Arne Lintner og Jon Branner

Musik:

HANS SCHREIBER

PERSONERNE:

Skovrider Vørner	Jørn Jeppesen
Fru Vørner	Karen Marie Lowert
Claus Vørner	Klaus Pagh
Fyrmester Larsen	Preben Lerdorff Rye
Fru Larsen	Vera Gebuhr
Finn Larsen	Henrik Wiebe
Pastor Lund	Einar Reims
Eva Lund	Gbita Norby
Lærer Busse	Helge Kjærulff-Schmidt
Lisbeth	Iselil Larsen
Ulla	Mimi Heinrich
Vips	Irene Plougmann
Dekanen	Poul Woldicke
Frk. Holm	Gyda Schelhardt
Musiklæreren	Bjørn Spiro
Postbudet	Jørgen Weel

Produktion: DANSK FILM CO. A/S

Produktionsledelse: Olaf Böök Malmström

Iscenesættelse:

OLE MYNSTER

Kostumer: Magasin, Kongens Nytorv

HANDLINGEN

Eva, datter af pastor Lund, Claus, søn af skovrider Vørner, og Finn, hvis far er fyrmester, har trofast holdt sammen siden barndommen. De to unge mænd rejser til hovedstaden for at studere jura, men selv om deres venskab er ubrydeligt, så er stemningen alligevel ikke helt, som den plejer at være, da de kommer hjem i efterårsferien. Begge er de forlovede i Eva, og ingen af dem tør sige det til hende. Gensidigt våger de over hinanden.

Under opholdet i deres fødeby aflægger de alle tre besøg hos deres gamle lærer, hr. Busse, en ældre original, der betragtes med muntherhed af byens borgere, fordi han har sine ganske bestemte meninger med alt på tværs af den gængse opfattelse. Busse ved, at Claus er stærkt musikinteressert, og han siger til ham, at man bør vælge den rette plads i

livet. Den kloge, gamle lærers ord slår ned i Claus, og han beslutter at gå fra juraen efter at have taget første del for helt at hellige sig musikken.

Da han og Finn vender tilbage til København, skaffer han sig forskellige ekstra job for at kunne klare musikstudierne. Han holder op med at ryge og giver som pant Finn sin cigarettænder. De to venner, der bor sammen på et kollegium, ser nu ikke meget til hinanden. Finn gransker ihærdigt de juridiske lærebøger, medens Claus styrter fra forelæsninger og musiktimer ud som baby-sitter og lektiehjælp. En af de få ting, de har fælles, er brevene fra Eva. Hun skriver flittigt til de to og de til hende. Finn bliver derfor helt ude af sig selv, da en pige på kollegiet en dag kommer med et brev fra Eva adresseret *kun* til Claus. Skønt Finn får den forklaring, at det er et takkebrev for en lille melodi, Claus har sendt hende, så er hans jalousi dog vakt, og ved en kollegiefest slår han sig voldsomt løs.

Ved festen møder de en ung pige, *Lisbeth*, som er ked af at være i København. Claus' mor har netop bedt dem om at finde en hushjælp til hende, og de sender Lisbeth til skovridergården. Her stifter hun bekendtskab med Eva og fortæller hende om de to unge mænd. Ved festen lagde hun mærke til, at et pigebarn, *Ulla*, lagde an på Claus. Desværre har Lisbeth misforstået situationen, og Eva bliver meget uheldelig.

Atter træder lærer Busse hjælpende til som den erfarne rådgiver. Eva tager til København, hvor hun opsøger Claus. Omsider bliver de klar over hinandens følelser, men de er enige om ikke at røbe noget, før hans eksamen er overstået, da det måske vil gribe forstyrrende ind i Finns studier. Uheldigvis ser han de to i byen, alt bryder sammen for ham, han forsømmer sine forelæsninger og kaster sig ud i et vildt liv med Ulla.

Eksamen står for døren, og Finn indser, at han rimeligvis vil dumpe. Han har altid følt sig Eva og Claus socialt underlegen, fordi hans far kun er fyrmester, og en mislykket eksamen vil gøre ham helt umulig

hjemme. I sin fortvivelse lader han sig lokke af Ulla til at forsøge at få fat på eksamensopgaverne. En nat sniger han sig ind på kontoret, men overraskes af nattevagten og flygter. Han glemmer een ting – cigarettenderen – og næste dag bliver Claus stillet over for dette bevis på dekanens kontor.

Den unge mand fatter hurtigt sagens sammenhæng. Han synes, han skylder Finn noget til gengæld for Eva, og uden betænkning aflægger han „tilståelse“. Da skovrider Vørner får at vide, at hans søn er bortvist fra universitetet, bliver han så vred, at han nægter at lade Claus komme hjem i ferien.

Lisbeth søger hjælp hos lærer Busse, og hans klogskab i forbindelse med hendes stærke tro på Finns gode karakter klarer til sidst alle vanskeligheder. Der bliver atter glæde i skovridergården, og Claus og Eva fejrer deres forlovelse!

Eva-valsens

Tekst: Robert Arnold

Musik: Hans Schreiber

Kærlighedens spinkle melodi
kan skifte fra mol og til dur.
Den kan være glad – og trist, fordi
den følger din egen natur.
Den, du venter på,
kan du måske aldrig få,
men så har du jo lov til at drømme.

Ref.: Fik jeg lov at vælge – så valgte jeg dig.
Du forandrer den farveløse hverdag for mig.
Men jeg ved, det er tåber,
tåber – som håber ...
Men hvis jeg,
ja, hvis jeg
må vælge – så vælger jeg dig.

Dagene er meningsløse grå,
og alting er kun til besvær,
når man skal gå rundt og vente på
den stund, du igen er mig nær.
Sig mig – hvis du kan –
har du det selv li'sådan?
Tør jeg drømme de dejligste drømme?

Ref.: Fik jeg lov at vælge – så valgte jeg dig.
Du forandrer den farveløse hverdag for mig.
Men jeg ved, det er tåber,
tåber, – som håber ...
Men hvis jeg,
ja, hvis jeg
må vælge – så vælger jeg dig.

